

Véres mesterség magasra törni.

Vasbul a talpuk, csattog a sáron,
A véres sáron, a könnyes sáron.
Kemény legények, magasra törnek,
Gyötröttjei e gyilkos gyönyörnek,
Gazok, vámpírok, vagy — pelikánok.

Csattog a vastalp, vas-sarok ;
Más vérén, könnyén, ha gazok
A magukén csak, ha pelikánok.

A gázolt sárbul talapzat épül ;
Sárbul és könnyübül, sárbul és vérbül.
Vastalpuk döng, zeng, mikor ledobban,
Az örök kalló ez a nagy malomban,
Hol megőrlik azt, a ki nem öröl,
Hol a mi tép, zúz ; húst, agyat öröl,
A hol csak vér van, könny és gondolat,
A hol minden bűn, de minden szabad.

Itt törik egymást a gazok,
S zúznak agg szívet, gyermek-koponyát.
Itt vájja begyét a pelikán,
Itt veszi vérét, szaggatja magát.
Itt gyúrnak vért, húst, sárhabot
A nagyok és az ál nagyok,
Itt csattog talpuk szíven, agyvelőn,
Gondolat-bölcsőn, érzés-temetőn,
Itt döngi, zengi minden vas-sarok :
— Talapzat kell, nagyobbat akarok,
Nagyot, szédítőt! . . . zúzom, járom,
Taposom, tiprom, minden áron!

S szivekre hágók,
Magukban vájók,
Agyakra rontók,
S gondolat-ontók,
Fickó királyok,
S bús pelikánok
Tapossák, járják minden áron!
A mi gát: vesszen! A mi fáj: fájjon!
Csak legyen sok könny, csak legyen sok vér,
Ez kell a földnek, ez kell a sárnak,
Igy szikkad kővé, fokká, lépcsővé, —
Talapzatává a tiprójának.

Harsányi Kálmán.